

[Statsministeren.]

gjorde sig for al anden Virksomhed. Det er for den paagældende Mand ikke en Bivirksomhed, han driver, men det er, efter at han har frigjort sig for al anden Virksomhed, hans eneste Virksomhed, for hvilken han lønnes med den af det ærede Medlem Hr. Slesbager som Minister fastsatte Løn, og denne Løn var som bekendt fastsat som en lille Biindtægt for en Departementschef.

Hvad Meningen var med det ærede Medlems Tale om nogle Skibsnavne, blev jeg ikke rigtig klog paa, men det er maaske ogsaa ligegyldigt. Om Skibenes Ejere eller Redere kalder dem Stauning eller Alexandrine kan vist være temmelig ligegyldigt, det kan i hvert Fald neppe have nogen rigtig reel Indflydelse paa Skibenes Drift. Hovedsagen maa jo være, at disse Skibe anvendes til det, der er deres praktiske Formaal: til at fiske fra og til at transportere Varer med, og det gør de formodentlig, som sagt, lige godt, enten Skibene hedder Hans Nielsen eller Stauning eller Alexandrine, ja, selv om man gik saa vidt at kalde et af dem Madsen-Mygdal, vilde det ikke gøre nogen Forandring.

Det Rederi, der skal drive de Skibe, som det ærede Medlem her taler om, er jo et Andelsselskab, et af Fiskere dannet Andelsselskab, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal havde overmaade stor Sympati for ved Starten. Det var det ærede Medlem, der som Minister sørgede for, at dette Selskab fik de første Penge, for hvilke det overhovedet kunde gennemføre Anlæget, og jeg haaber, at man ogsaa efterhaanden skal faa tilvejebragt de Regler for Driften, som man maaske i den første Tid forsømte at opstille. Det er muligt, at der har været en og anden Mangel i den første Tid, dette Selskab har været drevet; men jeg har ingen som helst Grund til at tro, at der er hverken Misligheder eller nogen Art af urigtigt knyttet til dette Selskab, og nærer ingen Tvivl om, at det nok skal komme paa Fode. Med de udmærkede Skibe, som efterhaanden staar til Raadighed for Selskabet, vil det sikkert nok gaa for dem at drive en for Fiskerne indbringende Virksomhed. For alle Tilfældes Skyld gør jeg det ærede Medlem opmærksom paa, at hverken det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen eller jeg har faaet noget Honorar for at lægge Navn til Skibet.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal aabenbarede ogsaa en vis Interesse for Ordensvæsenet og mente, at her havde Socialdemokraterne igig en Forsyndelse paa deres Samvittighed med Hensyn til

deres Stilling hertil. Det var navnlig, forstod jeg, en Ordenstildeling, der fandt Sted for nogle Maaneder siden, der interesserede det ærede Medlem. Nu kan jeg godt forstaa, at naar man har været i saa nært Selskab med Hedegaard, som det ærede Medlem har været, er Spørgsmaalet om Ordenstildelinger ikke uden Interesse.

Med Hensyn til den Dekoration, som er tildelt Forligsmand Riis-Hansen, forholder det sig, som før oplyst saaledes, at Socialministeren, under hvem Forligsmanden henhører, ikke har kendt noget til denne Udnævnelse; den er heller ikke forhandlet i noget Ministermøde, og der er ikke gjort nogen Indstilling af nogen Minister eller af noget Ministerium. Jeg har personlig deltaget i en Samtale om Sagen, før Udnævnelsen fandt Sted, og jeg har under denne Samtale bekræftet og fremhævet, at Riis-Hansen efter min Mening er en fremragende dygtig Forligsmand og derfor overmaade værdifuld for Samfundet; jeg maatte ud fra den Opfattelse dele Ønsket om, at han skulde have den størst mulige Autoritet, og naar man altsaa mente at kunne styrke ham ved den Form for Anerkendelse, som der sættes Pris paa i nogle Kredse af Samfundet, kunde jeg ikke have noget derimod.

De senest stedfundne Begivenheder har jo bekræftet, at Riis-Hansen virkelig havde Evne til at løse en af Tidens store Opgaver, og af Hensyn til dette Arbejdes samfundsmæssige Betydning burde man maaske, velovervejet, have undgaet de Angreb, som for nogle Maaneder siden rettedes paa ham. Det er en Selvfølge, at jeg ikke den Gang fandt Anledning til at blande mig i den offentlige Omtale af denne Sag, da Kampagnen blev startet. Nu er der imidlertid, takket være de seneste Dages Begivenheder, intet Hensyn, der kræver, at jeg forholder mig tavs.

I øvrigt gælder den Regel, som det allerede er offentlig oplyst, jfr. Cirkulære af 5. Juni 1929 til Departementscheferne, at Medlemmer af det nuværende Ministerium ikke gør Indstilling til Kongen om Tildeling af Ordensdekorationer, bortset fra Dekorationer til Udlændinge. Ministeriet har paa den anden Side forbeholdt sig, særlig hvor Talen er om Tildeling af Ordener til Statstjenestemænd, at blive orienteret om de Beslutninger, Departementscheferne træffer. Men der dekoreres, som bekendt, ogsaa uden Indstilling af Departementscheferne, og følgelig kan Ministeren ikke i alle Tilfælde være underrettet om, hvad der i denne Henseende foregaar. Naar dette sidste sker, er det i Overensstemmelse med